

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและแรงบันดาลใจ

ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตขึ้นในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีสภาพแวดล้อมเป็นสังคมเมือง เต็มรูปแบบ ข้าพเจ้าจึงเคยชินกับความเป็นอยู่ที่ต้องแข่งขันกับเวลา การเดินทางที่รีบร้อน ดึก อาคาร เสาไฟฟ้า ผู้คน ถนน และรถยนต์ เมื่อมีโอกาสบิดาและมารดาจะพาข้าพเจ้าไปที่วัดต่างจังหวัด เสมอ ทำให้ข้าพเจ้าได้พบกับต้นไม้ ดอกไม้ สนามหญ้าและสัตว์ต่างๆ เช่น นก กระรอก กิ้งก่า เป็นต้น การได้รู้จัก ได้สัมผัสกับธรรมชาติ ที่ไม่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความรู้สึก ประทับใจในความมีชีวิตชีวาและความรู้สึกดีในจิตใจ ตั้งแต่นั้นมา เมื่อมีโอกาสข้าพเจ้าจะหา เวลาออกไปสัมผัสกับธรรมชาติเสมอๆ ความหลงใหล ในสัมผัสของธรรมชาติอัน เป็นความรู้สึกผ่อนคลายในจิตใจ เกิดขึ้นพร้อมกับความรู้สึกแปลกแยกกับความเป็นอยู่ที่แวดล้อม ด้วย ดึก อาคาร ความรีบเร่งและมลพิษ ในสังคมเมืองที่ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตอยู่ ทำให้ข้าพเจ้าเริ่ม มองเห็นข้อเสียของวิถีชีวิต ที่เป็นวังวนของสังคมเมืองที่มีแต่จะเบียดเบียนและทำลายความงามของ ธรรมชาติ ไม่มีเวลาแม้แต่การเห็นคุณค่าของธรรมชาติ ยิ่งทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเมืองแปลก แยกจากธรรมชาติขึ้นอีก ข้าพเจ้าตระหนักถึงความจริงในข้อนี้ จึงพยายาม สร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะที่เป็นภาพธรรมชาติ หรือเป็นผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับ ธรรมชาติอยู่เสมอๆ ด้วยเพราะต้องการปลูกจิตสำนึก และสร้างพื้นที่สำหรับคนในสังคมเมืองได้มี โอกาสได้เห็นความ งามของธรรมชาติได้บ้าง เพื่อเป็นการปลูกและปลูกจิตสำนึกที่ดีต่อธรรมชาติ ให้คนในสังคมเมือง เห็นคุณค่าและเปิดใจรับความอึดอัดจากการได้สัมผัสกับความงามที่พวกเขาไม่ มีโอกาสออกไป สัมผัสรับรู้ด้วยตนเองบ่อยครั้งนัก

เชียงใหม่เป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ยาวนาน มีการอนุรักษ์ศิลปะและ ประเพณีอันดีงาม และวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติไว้มากมาย อีกทั้งตัวเมืองยังใกล้ชิดกับแหล่ง ธรรมชาติเป็นอย่างมากอีกด้วย ซึ่งต่างกับกรุงเทพฯ ที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งธรรมชาติ จะมีก็เพียงแต่ สวนสาธารณะขนาดเล็กที่แออัดไปด้วยคนและลานแอโรบิคไม่กี่แห่งเท่านั้น แต่ที่เชียงใหม่ข้าพเจ้า สามารถสัมผัสกับธรรมชาติได้อย่างง่ายดายซึมซับความอึดอัดจากการได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติได้ อย่างเต็มที่ เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสมาศึกษาต่อที่จังหวัดเชียงใหม่ ข้าพเจ้าจึงรีบฉกฉวยโอกาสนี้อย่างไม่ รีรอและเมื่อข้าพเจ้ามาอยู่ที่นี่แล้วระยะหนึ่ง ข้าพเจ้าตระหนักถึงความรู้สึกบางอย่างที่นอกเหนือจาก

ความต้องการอยู่ใกล้ธรรมชาติแล้วข้าพเจ้ายังเริ่มคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมใหม่อีกอย่างที่กรุงเทพฯ ไม่มี นั่นคือ ภูเขา สำหรับข้าพเจ้าแล้วภูเขาเป็นสัญลักษณ์สำคัญอย่างยิ่งของธรรมชาติ เหมือนเป็นการแสดงความยิ่งใหญ่ของธรรมชาตินั่นเอง เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีภูเขาอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดอยสุเทพ ซึ่งมองเห็นได้อย่างเด่นชัดจากทั่วตัวเมืองเชียงใหม่ ดอยสุเทพตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวเมืองเชียงใหม่ คนเชียงใหม่ก็มีความผูกพันกับดอยสุเทพอยู่มากทั้งทางความเชื่อและวิถีชีวิต จึงบอกได้ว่าดอยสุเทพเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของเมืองเชียงใหม่ด้วยเช่นกัน สำหรับข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าเข้าบ้านพักอยู่ตีนดอยสุเทพ ข้าพเจ้าจึงเห็นดอยสุเทพทุกวัน ในช่วงเวลาและสภาพอากาศต่างๆ ทั้งเวลากลางวัน ช่วงโพล้เพล้ วันที่หมอกลง วันที่เมฆฝนบดบังยอดดอย เป็นต้น รูปลักษณะที่ใหญ่โตเป็นแผ่นแผ่กว้าง ความลาดเอียงลดหลั่นกันของยอดต่างๆ ที่เชื่อมโยง เป็นผืนเดียวกันด้วยแมกไม้หลากหลายพันธุ์ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกผูกพัน ตื่นตาตื่นใจกับบรรยากาศของแสงที่ตกกระทบลงบนส่วนต่างๆ ของดอย หรือแม้แต่ความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนที่ไปของเมฆที่ลอยอยู่บนท้องฟ้า ก็สร้างความประทับใจให้ข้าพเจ้าได้อย่างไม่รู้จักเบื่อหน่าย

1.2 แนวความคิด

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความประทับใจและจินตนาการที่ข้าพเจ้ามีต่อความงามซึ่งซ่อนอยู่ในความเปลี่ยนแปลงของสี แสงและบรรยากาศของสีที่ครอบคลุมพื้นที่ส่วนต่างๆ ของภูเขาในช่วงเวลา และสภาพอากาศต่างๆ เพื่อสะท้อนถึงความงดงามที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ภาวะความรู้สึกภายในจิตใจ ความประทับใจ และจินตนาการของข้าพเจ้าที่มีต่อความงามของแสง สี บรรยากาศ และสภาพอากาศในช่วงเวลาและฤดูกาลต่างๆ ที่ปกคลุมพื้นที่ส่วนต่างๆ ของภูเขาด้วยผลงานจิตรกรรมนามธรรม

1.4 รูปแบบและเทคนิค

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าเลือกใช้สีน้ำมันและสีอะครีลิค วาดลงบนผ้าใบ เนื่องจากข้าพเจ้ามีความคิดเห็นส่วนตัวว่าสีทั้งสองชนิดนี้มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่โดดเด่นต่างกัน กล่าวคือ สีอะครีลิคมีลักษณะโปร่งแสงคล้ายสีน้ำเมื่อผสมให้เจือจาง และสีน้ำมันมีความหนาแน่นของเนื้อสีสามารถสร้างมิติหนาและทิ้งรอยฝีแปรงได้ดี ข้าพเจ้า เลือกนำสีทั้งสองประเภทมาใช้ร่วมกัน เพื่อสร้างบรรยากาศของภูมิทัศน์ และบรรยากาศที่หลากหลาย

1.5 แผนและระยะเวลาในการดำเนินการ

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “คอยสุเทพและเพื่อน” ข้าพเจ้ากำหนดแผนการดำเนินการเป็นระยะเวลา 2 ปี 6 เดือน โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ตาราง 1.5.1 แผนและระยะเวลาในการดำเนินการช่วงที่ 1 (ระหว่าง เดือนมิถุนายน 2552– พฤษภาคม 2553)

ร.พ.	แผนงาน	ช่วงที่ 1 (ระยะเวลาในการดำเนินการ)											
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
		52	52	52	52	52	52	52	53	53	53	53	53
1	วางแผนงาน												
2	ศึกษารวบรวมข้อมูล												
3	นำเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์												
4	นิทรรศการครั้งที่ 1												
5	ปฏิบัติงานจิตรกรรม												
6	การสัมมนาวิชาการ ครั้งที่ 1 “การจัดนิทรรศการและการทำแฟ้มเสนอผลงานศิลปะ” (ก.พ. 52)												
7	การสัมมนานักศึกษา ครั้งที่ 1 “การพัฒนาผลงานศิลปะตามแนวทางหัวข้อวิทยานิพนธ์ ครั้งที่ 1”												
8	ศึกษารวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม												

ตาราง 1.5.2 แผนและระยะเวลาในการดำเนินการช่วงที่ 2 (ระหว่าง เดือนมิถุนายน 2553 – พฤษภาคม 2554)

ที่	แผนงาน	ช่วงที่ 2 (ระยะเวลาในการดำเนินการ)											
		มิ.ย. 53	ก.ค. 53	ส.ค. 53	ก.ย. 53	ต.ค. 53	พ.ย. 53	ธ.ค. 53	ม.ค. 54	ก.พ. 54	มี.ค. 54	เม.ย. 54	พ.ค. 54
9	ปฏิบัติงานจิตรกรรม												
12	สัมมนาวิชาการ ครั้งที่ 2												
12	นิทรรศการ ครั้งที่ 2												
13	การสัมมนานักศึกษา ครั้งที่ 2 “การพัฒนาผลงานศิลปะตามแนวทางหัวข้อวิทยานิพนธ์ ครั้งที่ 2”												
14	ฝึกงาน												

ตาราง 1.5.3 แผนและระยะเวลาในการดำเนินการช่วงที่ 3 (ระหว่าง เดือนมิถุนายน 2552 – กันยายน 2552)

ที่	แผนงาน	ช่วงที่ 3 (ระยะเวลาในการดำเนินการ)			
		มิ.ย. 54	ก.ค. 54	ส.ค. 54	ก.ย. 54
1	ปฏิบัติงานจิตรกรรม				
2	นิทรรศการ ครั้งที่ 3				
	การสัมมนานักศึกษา ครั้งที่ 3 “การพัฒนาผลงานศิลปะตามแนวทางหัวข้อวิทยานิพนธ์ ครั้งที่ 3”				
3	นิทรรศการ ครั้งที่ 4 และสอบวิทยานิพนธ์				
4	จัดทำวิทยานิพนธ์				